

Μη ἔχετε πάρα πολλὴ στενὴν φιλίαν καὶ οικειότητα με τοὺς σκύλους. — Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐξ ὅλων τῶν κατοικιδίων ζώων τὸ μάλιστα ἐξφκειωμένον πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ μάλιστα ἀξιαγάπητον διὰ τὴν πίστιν, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὰς ἄλλας αὐτοῦ ἀρετὰς εἶνε ὁ κύων. Ἀλλ' ἡ ἀγάπη ἡμῶν πρὸς τοὺς κύνας δὲν πρέπει ποτὲ νὰ προβαίνει μέχρι στενωπότητος οικειότητος καὶ συναφείας μετὰ τῶν ζώων τούτων, διότι τότε δύνανται εὐκόλως νὰ καταστῇ λιὰν ἐπικίνδυνος εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ διαφόρων παραστάσεων προξενουμένων νοσημάτων τοῦ δέρματος, ὑφ' ὧν προσβάλλονται οἱ πλείστοι κύνες καὶ τὰ ὁποῖα δύνανται πολλὴ εὐκόλως νὰ μεταδοθῶσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἐσωτερικά, ἥτοι ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν κυνῶν ἐνδιατύφμενα ζῶντα, ἰδίᾳ δὲ ταινίαι, πολλὰ κινδυνωδέστερα τῶν ἐξωτερικῶν παραστάσεων. Τὰ ἐσωτερικὰ ταῦτα ζῶντα δύνανται πολλὴ εὐκόλως νὰ εισδύσων εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅταν οὗτος ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν κύνα νὰ λείχῃ αὐτῷ τὰς χεῖρας, ἢ τὸ πρόσωπον, ἢ τὰ πινάκια ἐκ τῶν ὁποίων τρώγει κτλ. Οἱ τρέφοντες κύνας πρέπει, πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς τοιούτου κινδύνου, οὐ μόνον περὶ τῆς ἐξωτερικῆς καθαριότητος τῶν κυνῶν νὰ φροντίζωσι, πλύνοντες αὐτοὺς εἰ δυνατόν ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος μὲ θερμὸν ὕδωρ καὶ μὲ σάπωνα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς τροφῆς τῶν ζώων τούτων: Πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ προσέχωσι, νὰ μὴ δίδωσι ποτὲ ὠμὸν κρέας εἰς τοὺς κύνας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποφευκτέα εἶνε ἡ πάρα πολλὴ στενὴ οικειότης καὶ συνάφεια μετὰ τῶν κυνῶν. Μη ἀρίνυτε ποτὲ τοὺς κύνας νὰ σᾶς λείχωσι, μὴ λαμβάνετε αὐτοὺς ἐπὶ τῶν γονάτων, πολλὴ δὲ ὀλιγώτερον εἰς τὴν κλίνην. Πρὸ πάντων δὲ τὰ παῖδια πρέπει ν' ἀποτρέπωμεν πάντοτε ἀπὸ πάσης μετὰ τῶν κυνῶν στενῆς συγκοινωνίας καὶ οικειότητος. Τὸ ἀσφαλέςτατον γνώρισμα τῆς υγιείας καὶ ἐδεξίας τοῦ κυνὸς εἶνε ἡ ψυχρότης καὶ ὑγρασία τῆς ρίνος αὐτοῦ. Ὅταν ἡ ρὶς τοῦ κυνὸς εἶνε ξηρὰ (στεγνὴ) καὶ θερμὴ, δυνάμεθα νὰ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ κύων πάσχει, ὅταν μάλιστα ἔχει καὶ ἀνορεξίαν. Καὶ ἡ ἐλαχίστη κακοδιαθεσία τοῦ ζώου τούτου ἐπιφέρει τὴν ἀποξήρανσιν καὶ θερμότητα τῆς ρίνος. Ἀν ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὑπάρχει πολλὴ ὀλίγη ἐλπίς ἀναρρώσεως τοῦ ζώου. Πολλοὶ ὀλίγοι κύνες ἀντέχουσιν εἰς σοβαρὰς ἀσθενείας. Οἱ τραυματισμοὶ παρὰ τοῖς κυσὶ θεραπεύονται ταχέως, πολλὰκις μάλιστα ἄνευ βοηθείας τοῦ κτηνιάτρου, ἀλλ' αἱ ἐσωτερικαὶ νόσοι τῶν ζώων τούτων εἶναι δυσθεράπευτοι καὶ ἐπιφέρουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ταχέως τὸν θάνατον.

«Ἀρχαιολογικὴ συνανλία», ἔλαβε χώραν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ. Ἐν Αἰγύπτῳ ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ Flinders Petri ἐν τινι γυναικείῳ τάφῳ ἀρχαῖος αἰγυπτιακὸς αὐλός. Ἀγγλὸς τις μουσικὸς ἐπαίξεν ἐνώπιον προσκεκλημένου ἀκροατηρίου διάφορα μουσικὰ τεμάχια διὰ τοῦ αὐλοῦ τούτου, ὅστις εἶνε τοῦλάχιστον τριῶν χιλιάδων ἐτῶν. Ὁ ἦχος αὐτοῦ δὲν ὁμοιάζει πρὸς τὸν τῶν σημερινῶν αὐλῶν, ἀλλὰ προσεγγίζει μᾶλλον πρὸς τὸν ἦχον τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα zampogna γνωστῶν ὀργάνων.

Πολλὸ ἀστεῖος κλέπτῃς καὶ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἦτο ἀναμφισβήτητος ἐκεῖνος, ὅστις ἐν ἔτει 1834 ἔκλεψεν ἐν Παρισίοις τὸ πολύτιμον φρολόγιον τοῦ Λαμαρτίνου. Ὁ Λαμαρτίνος, ὅστις τότε ὡς Grandseigneur εἶχε λαμπροτάτην ἐπαυλιν, ἀμάξας, λακέδες, πολύτιμα κειμήλια κτλ., εἶχε μόλις ἐξέλθῃ ἐκ τῆς μεγαλοπρεποῦς κατοικίας του, ὅτε κύριός τις κομψότατα ἐνδεδυμένος καὶ φέρων τὴν ταινίαν τῆς λεγεώνας τῆς τιμῆς ἐν τῇ κομβιοδόχῃ τοῦ φράκου του, ἦλθε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν περίφημον ποιητὴν. Ὅτε ὁ ὑπὸ τῆς εἰσερχομένης οὐκ ἐκείνος τοῦ ἐξῆλθε καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ ἰσως πρὸ τῆς ἐσπέρας, ὁ ξένος εἰσῆλθε μὲ ὅλον τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐπισιμότητα εἰς τὸ σπου-

δαστήριον τοῦ Λαμαρτίνου, χωρὶς καθόλου νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν, καὶ ἐκάθισε παρὰ τὸ γραφεῖον, λέγων ὅτι θέλει νὰ γράψῃ ὀλίγας λέξεις. Ἀποῦ ἔγραψεν ὀλίγας γραμμάς, ἐζήτησε παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦ ἐν ποτήριον ὕδατος, καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐργασίαν του. Ὅτε ὁ ὑπὸ τῆς ἐπαγῆλθε φέρων τὸ ποτήριον, ὁ ξένος ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὴν ἐπιστολὴν ἐσφραγισμένην, ἔπιε τὸ ὕδωρ καὶ ἀπῆλθε. — Τὸ ἐσπέρας ἐπανελθὼν ὁ Λαμαρτίνος ἀνέγνωσε τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν: «Τὸ χρυσὸ καὶ ἀδαμαντοκόλλητο φρολόγιόν σας, τὸ ὁποῖον ἀφήσατε σήμερον τὸ πρωτὶ ἐπὶ τῆς θερμάστρας, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ ζητήσετε, διότι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὐρίσκειται εἰς τὴν τσέπην μου, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ εἰσπορέσετε νὰ εἴρετε τὸσον εὐκόλως. Ὁ ὑπὸ τῆς σας δὲν εἶνε κλέπτῃς, εἶνε ὁμῶς πολλὴ βλάξ, καὶ σᾶς συμβουλεύω νὰ τὸν διώξετε. Αὐτὴν τὴν συμβουλήν σας δίδω πρὸς ἀποζημιώσιν διὰ τὸ δῶρον, τὸ ὁποῖον ἔκαμα δι' ἐξόδων σας εἰς τὸν ἑαυτὸν μου. Ὁ φίλος σας Τρεχαγύρενε.»

Ἰαλίνα ὑφάσματα. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Βορείου Ἀμερικῆς εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν μόνον ἐργοστάσιον, ἐνθα τεχνουργεῖται ἰδιαίτερον τι ὑφασμα ἐξ βαλινῶν νημάτων. Τὸ ὑφασμα τοῦτο λέγεται ὅτι εἶνε μαλακὸν καὶ ἐλαστικὸν ὡς μετὰ ξινον, ἐπειδὴ δὲ εἶνε ἀφλόγιστον, τοῦτ' ἐστὶ, ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ μὴ καίεται, εἶνε πρὸ πάντων χρησίμους εἰς τοὺς ἐργαζομένους πλησίον τοῦ πυρός.

Ἀγγλικὴ ἐμβριδεία. Ὁ γνωστὸς ζωγράφος, ἰδίᾳ δὲ τοπειογράφος, Σίρμερ (ἀποθ. 1866) διέτριβεν ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ ἔτος 1830. Ἐν τῷ ἐκεῖ ἐργαστηρίῳ του ἐπεδείκνυνεν ἡμέραν τινὰ εἰς τινὰς φίλους του μίαν εἰκόνα, ἥτις παρίστα τὸν πρῶτον καταρράκτην τοῦ Νείλου. Εἰς ἐκ τῶν θεατῶν ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ εἰκὼν δὲν παρίστα πιστῶς καὶ μετὰ πάσης ἀκριβείας τὴν φυσικὴν θέαν τοῦ τοπείου. Ἀλλ' ὁ ζωγράφος ἀντέτεινε, λέγων ὅ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἡπατήθῃ. «Θὴ ἰδοῦμε ποῖος ἔχει δίκην» ἀνεφώνησε νεανίας τις Ἀγγλός, μαθητὴς τοῦ ζωγράφου, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ δωματίου.

Οἱ παριστάμενοι περιέμενον ἐπὶ τινὰ χρόνον, νομίζοντες ὅτι ὁ νεανίας θὰ ἐπανελθῇ φέρων βιβλίον τι, περιέχον τὴν περιγραφὴν τοῦ καταρράκτου ἐκεῖνου. Ἀλλ' αἱ ὥραι παρήρχοντο ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ ὁ Ἀγγλὸς δὲν ἐφαίνετο. Μετὰ περὶ ἑπτὰ ὥρας τριῶν ἡμερῶν ὁ Σίρμερ διενήργησεν ἐρευνὰς πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ μαθητοῦ τοῦ ἀλλ' εἰς μάτην. Ἦρχισαν πάντες νὰ φοβούνται ὅτι δυστύχημα τι θὰ συνέβῃ εἰς τὸν Ἀγγλόν.

Ἐπὶ τέλους, μετὰ τρεῖς μῆνας, εἰσέρχεται ὁ μαθητὴς ὅλως ἀπροσδοκῆτως εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ διδασκάλου, ἀναφωνῶν «ἰδοὺ, Μαέστρο! Σᾶς φέρω μίαν ἱχνογραφίαν τοῦ καταρράκτου τοῦ Νείλου. Εἶνε πιστή, διότι τὴν ἱχνογράφησα ἐπὶ τόπου. Πραγματικῶς εἶχετε δίκαιον!» Ὁ Σίρμερ ἐγέλασε καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸν καλὸν μαθητὴν, ὅστις ἐπεχείρησε τὸσον μακρὸν ταξίδιον, ὅπως δικαίωσιν τὸν διδασκάλον του.

Ἀπάθεια. Ὁ περίφημος ἀστρονόμος Arago εἶχε τὸ φραιδτατον καὶ πολυτιμώτατον βαρόμετρον τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον εἶχε λάβῃ ὡς δῶρον παρὰ τοῦ Sir Humprey Davy, καὶ τὸ ὁποῖον ἐστοίχιζε περισσότερον τῶν 200 γυνειῶν. Ἡμέραν τινὰ ὁ γηραιὸς ὑπὸ τῆς τῆς τοῦ ἀστρονόμου ἐνφ' ἐκαθάριζεν ἀπὸ τοῦ κομποροῦ τὰ ἐπιπλάμετ' ὑπερβολικῆς σπουδῆς, ἐρρίψεν ἐξ ἀπροσεξίας τὸ πολύτιμον τοῦτο ἐργαλεῖον ἀπὸ τῆς τραπέζης, τὸ ὁποῖον καὶ κατασυνετρίβη. Ὁ ὑπὸ τῆς τῆς ἦτο ἀπληπισμένος καὶ ἐκτὸς ἑαυτοῦ διὰ τὴν ἀπροσεξίαν του, ἀλλ' ὁ ἀστρονόμος, «Δὲν πειράζει» τῷ εἶπε «ἡσυχάσατε τώρα. Ὡς φαίνεται θὰ ἔχουμε δυνατὴ βροχή, διότι τὸ βαρόμετρό μου ποτὲ δὲν ἔπεσε τόσο χαμηλὰ, ὅσο σήμερον.»